

Dankbare herinnering aan

Jo Luckman - van Harten

Geboren 1 maart 1914 te Lonneker.

Overleden op 18 juni 1996 te Enschede.

Gedurende haar hele leven was Jo een en al energie. Samen met Ben, besteedde zij een groot deel van haar tijd aan de zaak.

Daarnaast stond ze liefdevol klaar voor haar kinderen en op latere leeftijd ook voor de kleinkinderen.

In de resterende tijd onderhield zij hechte contacten met haar familie en vriendinnen. Altijd moest ze bezig zijn en was ze in beweging.

Ze kon niet de rust opbrengen om eens niets te doen.

De gezondheid liet haar echter de laatste jaren in de steek. Ze werd beperkt in haar bewegingsvrijheid. Voor haar werd dit een hele opgave waardoor een brok levensvreugde verdween.

Voor ons kinderen, bleef ze echter de spil waar het binnen de familie om draaide en

die alles ondernam om de onderlinge band te doen handhaven.

Helaas heeft ze ons moeten verlaten.

Wij zullen haar missen.

Geef haar nu de rust, welke zij nooit heeft kunnen vinden.

Wij danken u hartelijk voor uw medeleven en belangstelling.

Kinderen en kleinkinderen.

Als laatste groet, het door haarzelf bepaalde gedicht.

Wat vreemd, dat je er niet zult wezen
wanneer wij weer naar huis zullen gaan.
Je zult niet in de kamer staan
en ons begroeten, als voor dezen.

Nooit zal je door de tuin meer lopen
waar ied're bloem en ied're plant
getuigde van jouw zorgende hand.
Nu ging de Hemeltuyn voor je open.

O, die vertrouwde, kleine dingen,
die je zo onopvallend deed,
die zullen wij missen, tot dit leed
verstild is tot herinneringen.